

Posudek rigorózní práce Mgr. Tomáše Doležala na téma: „Prodlení podle nového občanského zákoníku.“

A. Obecné hodnocení

Rigorózní práce Mgr. T. Doležala je rozdělená do pěti kapitol, z nichž každá má ještě bohaté vnitřní členění. První kapitole předchází úvod, ve kterém autor vymezuje cíl práce, důvody volby jejího tématu a jeho význam pro praxi. Za cíl práce si autor vytknul rozebrat obecnou právní úpravu prodlení a jeho následků v novém občanském zákoníku a v souvisejících předpisech evropského a českého práva, popsat systematiku právní úpravy, objasnit podstatu a smysl prodlení, vymezit pojem prodlení vůči pojmu splnění dluhu, vymezit pojmy prodlení dlužníka a prodlení věřitele, jejich vzájemný vztah a rozebrat jednotlivé právní následky prodlení dlužníka a prodlení věřitele. Lze říci, že zamýšleného cíle autor dosáhl.

První kapitola je věnována vývoji vývoj právní úpravy prodlení od obecného zákoníku občanského až po současnost, postupu a vývoji legislativních prací na novém občanském zákoníku a systematice právní úpravy prodlení.

Druhá kapitola se zabývá vymezením základních pojmů vztahujících se k tématu.

Třetí kapitola rozebírá úpravu právních následků prodlení dlužníka, a to jak obecně, tak ve vztahu k jednotlivým zákonným důsledkům.

Čtvrtá kapitola pak analyzuje úpravu následků prodlení věřitele.

Kapitola pátá srovnává českou právní úpravu prodlení s vybranými mezinárodními úpravami [Zásadami mezinárodních obchodních smluv UNIDROIT, Zásadami evropského smluvního práva (PECL) a Návrhem společného referenčního rámce].

Zvolené téma práce považuji za velmi vhodné, rovněž jeho šíře je odpovídající. Práce je dobře systematicky členěná, je přehledná a věnuje se tématu vyčerpávajícím způsobem. Seznam literatury, ze které autor čerpal je velmi komplexní. Autor prokazuje i výbornou znalost judikatury k rozebíranému tématu.

Autor s literaturou velmi intenzivně a kvalifikovaně pracuje, porovnává stanoviska jednotlivých autorů a přidává stanoviska vlastní, včetně důvodů, které jej vedly k jiným závěrům. To platí i pro práci a polemiku s judikaturou.

Práce s poznámkovým aparátem je velmi dobrá, jen drobnou výhradu mám k opakovanému použití značky §§ v poznámkách pod čarou.

K práci nemám žádné závažnější věcné výhrady a mám jen několik až na výjimky spíše formulačních dílčích připomínek.

B. Jednotlivé dílčí připomínky:

1. Na str. 38 autor uvádí, že „Pokud byl závazek, resp. přesněji řečeno dluh, splněn, nemůže dojít k prodlení a obráceně, pokud došlo k prodlení s plněním dluhu, nebyl dluh splněn“. Tento závěr není zcela přesný, pokud došlo k prodlení s plněním dluhu, nebyl dluh splněn jen, pokud prodlení trvá.

2. Na str. 50 autor uvádí, „Pokud věřitel vadný předmět plnění nepřijal, nastává tím prodlení dlužníka, neboť nebylo splněno řádně a tedy ani včas ....“. Ani tento závěr není zcela přesný, závěr se neuplatní, odmítl-li věřitel převzetí oprávněně, tj. ukládá-li mu zákon či smlouva převzetí vadného plnění.

3. Ve druhém odstavci na str. 99 zaměnil autor věřitele a dlužníka.

4. Na str. 100, 101 autor dovozuje, že „účinky odstoupení od smlouvy nastávají zásadně ex tunc, jak výslovně stanoví § 2004 odst. 1 o. z., což znamená, že závazek se zrušuje od počátku, finguje se stav, jakoby závazek nikdy neexistoval. Tento závěr nepovažuji za správný, což vlastně autor sám argumentuje v dalším textu, kde uvádí řadu případů, kdy tento závěr neplatí.

C. Závěr

Celkově práci hodnotím jako velmi zdařilou rozebírající zkoumanou problematiku komplexně a ve všech souvislostech, a to s takovou erudicí, že je prakticky na úrovni práce disertační. Proto ji považuji za způsobilou obhajoby.

V Brně dne 24. listopadu 2014

doc. JUDr. Ivana Štenglová